

Este de două ori în septembra: Joi-a si
Dominic'a; era cându va pretinde im-
portanța materialor, va fi de trei său
de patru ori în septembra.

Pretiul de prenumeratiune:
pentru Austria:
pe anu intregu 8 fl. v. a.
"diuometate de anu 4 fl. v. a.
"patraru 2 fl. v. a.
pentru România și strainatate:
"anu intregu 12 fl. v. a.
"diuometate de anu 6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratuni se facu la toti dd. core
spundinti ai nostri, si de a dreptul la Re-
dactiune Stationsgasse Nr. 1, unde
sunt a se adresă si corespondințile, ce pri-
vesc Redactiunea, administratiunea seu
speditură; căte vor fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica.

Invitare de prenumeratiune

"ALBINA"

pe anulu 1875, cu pretiurile si in condi-
tiunile de pana acuma.

Rogăm a grăbi cu prenumeratiune,
căci avem mari impiedecări, si nu
ni potem regulă speditiunea.

Reflectăm, că — acum unu anu,
la nrulu 5, dejă ajunsese muș'a de pre-
numeranti; astăzi 800 inca nu sunt toc-
mai complete. — Redactiunea.

Budapest, in 18/30 ian. 1874.

Ce va sè dica acésta imbuldela?
Ce cauta acésta multime străordinaria
— imprejurul Casei representative a
Dietei noastre?

Așa se întrebă ieri deminétia fie-
cine, carele trecea pe langa Museu si
vedea impopularea din minutu in mi-
nutu totu mai crescendu in strat'a lui
Siandru; — er bietală cestore alu
Casei stă desperatu, si — nu mai scia
cum să indestulde pe céstorii de bilet
la galerii!

Ei bine: ce insemnă acésta?

Aceea că — foile publicasera, cum-
ca in desbaterea asupra bugetului are
să iee cuventul baronele Sennyey.

Hm! Apoi — ce se interesedia lu-
mea atât'a de cuventul acestui mag-
natu, despre carele ea scie, ce e dreptu,
cumca este fôrte invetiatu si fôrte se-
riosu; dar — totu d'o data scie că —
este capulu conservativilor, că — este
omulu principalor mai multu domnesci,
decătu populari?

Apoi — este doveda pipaibile, că
— a ajunsu sul'a la costele publicului
celui mare; este doveda ca publicul
celu mare, satulu pan' la grătie de vor-
bele, ca să nu dicemu — mintiunile cele
mari — ale liberalilor domni, căroru in
fapta nu curespuse decătu ticalosia si
miseria comuna, satulu de acestu libera-
lismu magiaru, si — prin urmare ne-
mai potendu crede nici fraseloru de ase-
menea natura din partea Tiszaistiloru,
er pentru cei din estrem'a stanga ne-tie-
nendu inca sositu timpulu, cauta si astep-
ta mangaiere si mantuire de acolo, de
unde i se impare onorabilmente posibile
intre imprejurările fatali de astăzi ale
tierii.

B. Sennyey, pe langa aceea, că trece
de omu de deplina incredere in susu,
pan' la Tronu, pe langa aceea că — este
reconoscutu de unu talentu administra-
tivu escelente, apoi — se tiene totu o
data de barbatu pre cătu de energicu si
resolutu, pre atât'a si de onorabile; —
cătra acésta de unu timpu in cōci merse
vestea in tiéra, că b. Sennyey condam-
na absolutamente tota sistem'a
si portarea de pana acuma a guvernia-
loru magiare, si — este in contra dari-
loru noue.

Eta motivulu, farmecul, care atrase
atât'a multime la Diet'a de ieri, pentru
d'a audiu cu propriele urechi judecat'a
lui Sennyey asupra mariloru cestiuni ce
agita tiéra in momentu. Opiniunea pu-
blica — cauta in Sennyey pre mantuito-
riu! —

Baronulu Sennyey vorbi. Elu vorbi
una óra si diuometate. Vorbi cu o chiari-
tate si liniște, cu unu tactu si o preci-
sune, cum pôte să vorbescă numai con-
victiunea morale. Si — intru aceste ver-
tuti se cuprinse cuceritoria elocintia
a sa.

B. Sennyey desvoltă — pana in cele
mai exacte liniamente fundamente-

li — o programa politica, pre carea
in căte-va pucine, pré pucine punturi o
aplause drépt'a Casei, in cele mai multe
o salută cu insufletire stang'a, in fôrte
multe — Cas'a intréga, fora nice o es-
ceptiune!

D'astea — nu s'au mai intemplatru
in Diet'a ung. de la 1861 in cōci.

Principemu deci, că unele foi nu-
mescu acésta cuventare unu — even-
imentu străordinariu, si că — lumea se
astepă in urmarea ei la schimbări cu-
rende in tota politic'a nostra interna.

Noi, pentru angustetimdea colónelor
foii noastre, abia vom ajunge a publica in
totu cuprinsulu seu memorabilele dis-
cursu alu baronului Sennyey, dar spre
tota intemplare i vom publica essentia
si anume i voru cită puncturile prin-
cipali, cari taia aduncu si in a nostra poli-
ticia si programa.

B. Sennyey, desvoltandu o formale
sistema de regulari interne a statului,
la loculu seu, locu cu agera principele
alesu, a atinsu si caus'a nationalitatiloru,
si a atins'o astfelu, in cătu a fost a-
plausu de deputati nationali, mai vertosu
de cei romani.

Éca punctul ce privesce nationali-
tatile. Dupa-ce oratorulu spuse, că sco-
pulu este conservarea caracterului istoricu
nationale magiaru, care trebuie suste-
nutu prin cultura europena si o atitudine
morale, prin tactu si moderatiune, cu unu
cuventu, prin lupta morale pentru essi-
tientia, pentru dreptu, pentru autoritatea
legilor, apoi continua:

„Acestu scopu, acésta problema
trebuie să ni dea directiunea si bas'a
organisarii statului. A respecta si a
caută dupa echitate interesele fie-
carei nationalităti, impreuna cu noi
locuitórie in patri'a comuna; a sus-
tiené autonomiele essinti; a me-
sură cu mesura egale dreptate fie-
carei nationalităti, fie-carei biserice
si confesiuni; — dar d'alta parte a
nu suferi, ca interesulu statului,
legea statului să se calce prin cine-
va, ca essinti a seu liniștea patriei
să se atace prin ori-cine.“

„Acésta trebuie să ni fie direc-
tiunea politica.“ —

In principiu si generalitate — nu
potem de cătu să seprobămu, si am si
aprobatu prin aplausu din anima. —

Cuventarea lui Sennyey intréga se
basédia pe trei tese. Adeca trei osie sunt,
imprejurul căroru se invertesc in-
tréga inteleptiunea sa politica ce o des-
vólta intru viudecarea relelor si ban-
tue astăzi tiéra.

Prim'a suna: Schimbarea — numai
de cătu, radicale si totale, a sistemei ad-
ministrative, cu reducerea speselor.

A dôu'a: Urcarea venitelor statu-
lui, dar cu crutiarea dupa potintia a me-
diócelor contributiunalu.

A treia: Prin mure economice co-
respundietórie — redicarea potintii de
contributiune, acum atât'u de multu slab-
ite priu greutatea sarcinelor.

Sennyey spre realizarea acestor
punturi de manecare — pretinde de la
guvernui: conscientia de sine si resolu-
tiune. La guvernulu de facia nu afla
nici un'a, nici alt'a; pre cum peste totu
— nici intr'o privintia nu este multia-
mitu. Si — pe langa tôte si cu tôte —
densulu primeșce de base pentru desba-

tere speciale bugetulu substernutu de
guvernui.

Este chiar, căci cum ilustrulu ba-
rone, in sublimitatea ideielor si planu-
rilor sale, ar fi aflatu lucru sub demni-
tatea sa, a se pune in directa opositiune
cu — piticii, astăzi la potere.

Li fece cea mai agera critica; li
crește cătu de slabii si de retaciti sunt;
— dar a-ii trantii de adreptulu la pa-
mentu, last cursului evenimentelor.

Epochalulu discursu alu baronului Senn-
yey prin mai multe enunciatiuni ale sale
foia ni-a datu, in privint'a tienutei noastre,
cea mai elatante satisfactiune, intarindu-ni
catele, principiale si pretensiunile. Dar —
despre acésta alta data.

„Hon“ de ieri sera, luandu notitia
despre multele aprobări si aplause, ce cuven-
tarea lui Sennyey seceră din tôte
părțile, dice că.

„Mile ticiu si Babesiu au a-
plausu nu numai la intonarea necesităti d'a
respectă si cultivă interesele nationalitatiloru,
ci si candu pretinse aspru pedepsire a porni-
rilor in contra statului; — apoi adauge
malitiosu: „de buna séma nici unul dintre
cei duoi domni, candu aprobau astfelu, nu se
va fi socotitu, că — unde li ar fi loculu in
atate casu!“

Ba da, fertate de la „Hon“ ei sciu
bine, dupa curatieni'a cugetului loru, unde
li-ar fi loculu — intr'o tiéra de dreptu, orga-
nizata si guverata de omeni cu minte si de
onore; — dar intr'o tiéra unde lotrii si ciar-
latanii pôrtă cărm'a, acolo — firesce, lotrii si
ciarlatanii li-ar destină loculu. —

Budapest, in 30 ian. 1875.

Eta ce se suna din Spania:

Ori pe unde se intempla, de despartie-
mente carliste mai mice, adeca companii seu
chiar cătu unu batalionu — vine in apropi-
rea armatei tierii, acele despartimenti cauta
ocasiune de a trece la acésta armata, unele
cerendu a fi primite in ea, altele depunendu
arme si imprasciindu-se.

Pana si in centrulu Carlistiloru, pe la
Estella, să se fie redicata voci numerose, pen-
tru depunerea armelor; dar — apoi să fie
armandu cea mai aspru pedepsa si innadusire,
dieci de oficiari si suboficiari fiindu essecutati
prin ierba si glontiu. De altimetre — banii
să se fie gâtatu domnilor lotri regali, si —
invorale de unde ii tragau pana aci in abund-
tia, de candu a intrat Alfons in tiéra, să
fi secatu fôrte tare.

Atât'a este, si de aci se astépta imbu-
netatiare mai de parte a stârii bietei tieri.

Intr'aceea, dupa scirile telegrafice mai
nue, dupa-ce provocările Regelui Alfons
căra Don Carlos si ai sei, ca să se impacă si
să primăscă toti amnestia, in totalu nu avura
succesu, tocmai pe astăzi se astépta o luptă
generale, pre care armat'a tierii vré s'o esse-
cute din patru părți, in contra centrului Car-
listiloru, dar si pentru a elibora Pamplona,
rei strimita de bandele talharilor regali.

Se astépta din dia in dia recunoscerea
de cătu poteri a Regelui Alfons alu
II-lea, si se dice că — numai inca Anglia
aresită. —

In Franția desbaterile asupra le-
giilor de constituire a poterii, au ajunsu po-
nse se primi intrarea in specialitate; dar prin
acésta nici decătu nu este garantat uvr'u
resultat bunu; căci majoritatea ce le primi
de base, este compusa din trei fractiuni, cari
nutrescu fie-care — căte o propria ideia si
un propriu planu, neplacutu celora lati. Asia
d.e. stang'a centrale a votat a intră in des-

batera pe articlii a legii despr. senatu,
adeca a sistemei de dôue camere,
dar espresu numai sub conditiunea ca in casu
de moarte a presedintelui Republicei, mai na-
inta de a-i fi espirat mandatul, ambele Cam-
ere se formează unu Congresu, care se
delibera, ore este de lipsa o revisiune a consti-
tutiunii? si apoi se face dispozitiunile ma-
de parte necesari.

Combinatiunea cuprinsa in acésta condi-
tiune este facuta pentru scopul dăcăsiga pe
drept'a centrale — deocamdata pentru Rep-
ublii și; ei, dar in momentu nemicu mai
pucinu securu, decătu unu atare succsu.)

Destulu că in Francia se astépta posi-
tivimente: ori organizarea Republicei, ori di-
solvarea adunării nationali. —

En s'audim!

Pururi ne bucurămu, candu observămu,
că in sentiente, esperiintele si judecătile
noastre, voci solide din publicistic'a nostra
sunt de acordu cu noi. Dar — in tocmă așa
ne supera, candu vedem mistificandu-se ade-
verul, scintindu-se logic'a, denaturandu-se
fapto'a stare a lucrurilor.

Eta cum serie in „Gaz. Tr.“ nr. 2, unu
condeiu bine conoscutu, sub semnatu Δ :

Vi aduceti aminte de vicariulu Nobili
dela Hatieg, de nainte tocma cu 50 de ani? Décă densulu ar mai trai si ar vedé atâtea
nebunii omenești, s'ar jură erasi pe barb'a sa
cea alba, că „disu acésti omeni si facu de capu;
si vor să stergă religiunea, si se de lea pre-
mante talharilor.“ Dar inca déca acelu bet-
ranu septuagenariu ar fi ajunsu anulu 1848,
ca să vădă d.e. cum spenjurara in Clusiu
pre fostii clerici Betraneanu si Simonis (3
oct.), pre protopopul Vas. Turcu din Catina,
(23 oct.) era in Tergulu-Muresului pre ele-
ricul de Sibiu Vas. Popu, si cum eu acésta
pusera tiér'a in flacări!

„In dilele noastre acésti omeni si facu de
capu mai multu chiar si de cătu in an. 1848.
Cautati numai bine, si veti vedé, că astăzi
mai totu diuariale politice magiare, impingu-
tiéra erasi către belu civilie, era cele nepoli-
ticie prepara calea celor. Decandu este lu-
mea, atată ura si vindicta nationale nu s'a
propagat, că se propaga in tempulu nostru,
in diuariale curate magiare. Se intieleg apoi
de sine-si, că cele nemagiare nu li remanu
detorie cu mai multu, decătu numai cu cătu
le tiene in restantia procurorulu de statu, si
in Transilvani'a lega martiale, despre care
„Albina“ nu mai vré se audia, si nu crede in
essinti a ei.“ —

De pan' la celu din urma cuventu, tote
cele ce spuseram si noi domailor magiare de
la potere, si precum le spuseram si noi.

Dar in fine cele adeverate se sigilara
cu o imponitura contra Albinei.

Apoi — da, nene draga; „Albina“ nega,
că in Transilvania ar essiste — o formale
lege martiale, o alta lege martiale, de cătu
cea-ce essiste si la noi dincoaci; căci — pro-
priamente in man'a magiarului, ori-ce lege
penale, este lege martiale, si — domniele
vostre din colo vati scii, că pre candu — dieu
cam pe intrecute scrieti cu noi, — spre onore
vi fie marturisit uacăt'a, — totusi nu dvostre, ci
noi suntem, cei-ceam populatul penitentia-
riulu de la Vati si — necurmatu avem d'a face
cu procurorulu si cu judele de instinctiune.

Aceste sunt fapte; er ce dvostre dici
— sunt vorbe. —

Dar se mergemai mai de parte. Dlu Δ
continua in onorabil'a „Gazeta:“

„Din tôte partitele calvinesci, fractiuni
comitetul Lonyay si organulu seu „Re-
form“, si-face mai multu de capu, anume
dela caderea in căci a Domnulu loru.... de
atunci ea se facu si mai rea si mai catranita,
multu mai pessimista, insa totuodată mai res-
bunatoră. Anume pe nationalităti le ar
stinge déca ar poté, intr' lingura de apa....
Injura cumplită pe nemti, amerintia cu pe-
rire nationalitatiloru, era coltii cei mai agere
ii ascute asupra nativiei romaneaci din Marea

Principatu alu Transilvaniei.) De altmintrea tîră a acéstă este tractata de catra Ungureni intocma casi candu o ar fi luat si subjugat ei cu sabia. Chiar renegatii nostri, cu dd. Banfi, Teleki, Kemény, Huszár in frunte, le au plesnitu in facia, că tractédia tîră, ca si cum ar fi luat o cu armele, adeca in sensulu lui Schmerling, pre candu facia cu Ungaria eră la moda „Die Verwirkungstheorie.“

„Te-am subjugat ou armele, esti supus'a, esti sclav'a mea, am sè facu cu tene orice voiu vré eu, ti-voiu dă numai drepturi, cari mi convinn mie, său nici unul.“ Eu inse credut, că nimem din noi nu a uitat neci responsumile, pe cari le detersa in acei ani ungurenilor in mai multe variatiuni; ei adeca li dicea: „bine, déca voi ne-ati luat cu armele, ne au luat si muscalii, confederati vostru, — ér cu armele; si déca noi am devenit sclavii vostru cu dreptul sabie, atunci intre voi si intre noi nu mai există nici decum alte relatiuni, decum cele usitate intre domni si sclavi. Este apoi sciutu, că sclavul urește din adencul suflului pe tiranulu seu, si că unicul seu scopu si aspiratiune este, de a scapă de jugulu sub care gene. De aceea sè nu ve mirati, déca conspirâmu neincetatu asupra vîstra, si déca alergâmu la franci, la italianni si la prussaci, ca sè ni-ii cäscigâmu de patroni si ajutori in contra vîstra, si déca nu ne odichnimu, pana ce nu vom scapă de voi.“

„Asia li vorbea ungerenii nemtilor dela 1849 pana in anul 1866 inclusiv, ba kosuthianii le vorbesu inca si astazi totu in acestu limbagiu.

„Si—scidi-vîstra, cine sunt colaboratorii cei mai furiosi, la diariile magiare si anume la „Reform?“ Partea cea mai mare nisce renegati moderni de aceia, caror li este rusine, ca si cum ar fi bastardi, de onorabilele nume nationale alu familiei proprii, si ceru se li se schimbe prin decretu:... La diariile din Clusiu inca sunt unii colaboratori totu renegati, sasi, armeni, evrei. Toti acestia ducu tristă rola de gladiatori, se batu cu nationalitatele la comandă altora pentru bani. Dlu Lónyay petrece in alte tieri, si mai alesu la Meran. Să pôte ore ca sè nu vîdias densulu, unde ducu renegati pe aceste tieri? Său — crede Escelentă Sa si tote Escelentiele, illustratatile si magnificentele, că voru mai parăia pe cine-va prin vorbe mari si late de le acelor gladiatori? Pana-i lumea si patientulu; nici ei nici altii. Unu scopu inse-lu or ajunge, că va veni érasi némtiulu ca se e inpace....“

„Ce crima a comisso marele principatu lu Transilvaniei, ca sè fia tractatul de unguri multu mai reu de cătu eră tractate coloniale americane ale angilarilor pana catra 780? Si ce totu au ungerenii cu natuina omana, de nu o lasa in pace, ca sè-si desole si ea poterile sale nationali pe calea ivilișatiunei?“

Vedeti, ca frumos suna pon' aci, cătu le poterice ni secundăda — acesta dîbace vîce, intru cele-ce noi sistematicamente inonamă in „Albina.“ Ei. vine insa si dosulu. En audit!

Dar ore cari sè fia causele, că chiar unii romani ungereni au inceputu sè dîe ajutoriu nagiariilor ungereni si tuturor renegatilor de acolo si de aici? Ore de ce densii nistru asiă multu ca sè la parte activa la discussiunea cestiuinei nôstro provintiale, candu noi ne-am ferit totu-dea-un'a, a ne amestecă, n cestiuile loru de dreptu publicu, propriu tîrui terei loru? Dloru ar trebui sè pricépa, și prin acesta imbiliare de consiliu *necerutu*, lostepă in romanii Transilvaniei mai multe uveniri din trecutu, incepndu chiar din diile fericitului episcopu Samuil Vulcanu. Dar sè nu mergemu asiă departe inapoi; ni este de ajunsu anulu 1848, pre candu dd. A. Buda, S. Popu, I. Dragosiu, E. Gozdu si alti cattiva, cutriera Transilvania in crucisii si curmedisii, cerendu ca sè ne invoiu la *uniuinea neconditionata*, adeca la *fusiuinea totală a Transilvaniei*. Ei nu cunosccea mai nici-decum cestiuinea Transilvaniei, său de o si sunosea, nu o simiță, (precum observase forte bine dlu Cipariu,) si totusi ne punea sul'a in côte, ca sè o sacrificam, éca asiă, pe vorbe mari de a le ungerenilor; ér candu vediura si vediura, că nu o scotu la cale cu noi, so luara de mana cu Kossuth si-i ajutara că se aduca in contra nostra si cîteva batalioane romanesce si cete de lancieri romani, puse sub comandă lui Bem, a lui Katona si Teleki.“

„Ea pentru-ce, propunerea dlu F. de a tînere conferinta comună cu romanii din Ungaria, produse in pressiune asiă curioasa la cei mai multi lectori. Mai éca si unu passagiu din corespondentă de care-ti vorbeam in septemană trecuta: „Ce au avutu ungerenii cu noi, do au venit in iuliu 1872 cu candidati de ai loru, ca sè-i aléga oménii nostri la diet'a ungurescă? Asiă respecta ei convictiunile nostră? Frumosă fratietate, sè ni viie cu

*) Să tienemu bine a minte acesta ce se reconoscă despre Lónyay si organulu seu; căci cu acestu Lónyay pactasera, in acestu Lónyay se incredituseră, pentru d'a salvă autonomia tieri la 1872, pare-ni-se totu cei-ce — mai la vale, cu manu a picioră se lapeda de frati loru de din cîci de qelulu mare! — Red. Alb.

sil'a pe capu. Că dora n'au fostu datu si ei man'a cu Măday, cu Vodianer, cu alesii la Mercurca, la S.-Sebesiu, la Naseudu, că sè ni prostatue onorabilitatea poporului nostru si se ne puna in pranga intelligentă, sè o cumpere, precum cumperi vitele in tergu?“

„Sunt amare vorbele acestoa,“

Da, intr'adeveru, ele sunt *amare*; insa — fratiesco, cu man'a la anima vi marturisim, că — de cătu amare, inca mai multe ni se paru — *proste, pline de reuitate, temerari*, pana si chiar *impertininti*.

Vom avé ocasiune a areta acéstă positivitate, din firu in peru; pentru asta data numai cîte-va pucine si scurte observatiuni.

1. Nici A. Buda, nici S. Popu — nu sunt „ungureni,“ ci — *ardeleni genuini*; ér lui E. Gozdu — pare-ni-se chiar la stîruintă dlui in trei anghieri de la *Gazeta*, in anulu domnului 1861, damele romane din Brasovu — i-a trasu cea mai mandra cununa, pentru aperarea autonomiei transilvane.

2. *Nemesiu si* — — si mai căti toti — de din colo de peste Delulu mare, cari in fapta primira uniunea si stau mortisii pre ea, — ce e dreptu, nu fora conditiune, ci — sub conditiunea de favoruri personali, intr'adeveru vendiendo-se — *cum cumpri vitale in tergu*, — si — *punendu in pranga intelligentă romana transilvana*: toti acesti-a — asiă credem, că mai ageru si mai consecintinti au fost condamnati de noi, de cătu de — ceido la onorabilă „Gazeta,“ unde ei chiar adesea se lauda si glorifica!

3. De candu cu luptele politice si parlamentario, nu credem, sè pôta cine-va negă, cumca pe acestu terenu — candu-va vr'unu ardeleanu sè fie aperatu mai cu zelu si energia autonomie Transilvaniei, decum ce au aperat-o — banatiensii si ungerenii.

Avemu la mana o epistola a — celui mai celebri ardeleni G. Baritiu, din vîra anului 1861, cătra Babesiu, unde acela admirandu curagiul si dibacl'a cu care acesta pledă — celudantai in Diet'a magiara, pentru autonomie Ardeleni, — lu admonédia, sè nu se espuna atât de tare; căci — este omu seracu si — are familia, deci — pôte s'o patia reu; apoi — popórale nu pré sunt reconoscetorie!

Ei bine, domnule in trei colturi — de la „Gaz. Tr.“ nu ti-a sarit in ochi, că — nu Dragosiu, nici chiar Gordu, si nici coi-ce la 1848/9 vi-au dusu baio netele pre capu — sunt, cari — ar fi crediutu că li se cuvine locul alaturi cu voi, pentru mai bun'a aperare a causei, prin esperiatiile loru, atunci candu este sè se delibere asupr'a unei tienute natuinali *politice-parlamentarie*, nu; ci — numai si numai aceia, cari — pururi si conlucratu cu voi si vi-au aperatu principiale cele mari — chiar casti voi, său inca si mai nainte si mai cu energie decumtă voi; despre cari — voi insisi la *Mercuria* ati pronunciatu, că — Vi voru aperă ei causa la Dieta, etc. etc.

Ei bine; apoi — este *logica, minte, anima, omenia*, in espeptoratiunile din „Gazeta?“ — Său, ab! si teme dora monopolulu, pe care crede că-lu mai are! — *Tempi passati, nene draga!*! Caus'a — e o causa romana!

Se provoca „Gazeta,“ „să rumpa tacerea o data, dupa ce trei ani de dile a suferită atât a amaru de insulte.“

Lucru pré simplu: „masc'a diosu!“ — am disu noi, candu am intrat in cursul anului. —

Sunt domni in Transilvania, cari — colo pe la Bucuresi — ne batjocurescu si denuncia, că suntemu *provincialisti*, pentru că se numim „banatiensii“ sau „ungureni“ si — mai dicem cătă un'a si in favorea acestoru parti romane; acolo ne facu pre toti Ardeleni, precum sa intempla tu a nume in adunările societății „Transilvanie“; ei bine: care romau ar si poté dice, că stramosii sci n'au fost dora din Ardeleni; scriitorii acestora edu pucinu, asiă credo că ai sei s'au trasu din Ardeleni; dar in fine, oricum sè fie, atâ'a este ne negabite pentru fie-care roman de anima si pricere, că — *caus'a de cultura si de essentia* — ni e, si remane un'a, *nete-* *visible* — tuturor romanilor de credinția si onore natuionale; de unde urma, că escaptiunile dlu din „Gazeta“ implica atacuri si vateamări temerari in contra credintei si onorei nôstre natuinali, si — aci este — *impertininti*, pre care noi o respingem o data pentru totu de un'a!

„Ce au avutu ungerenii cu noi, de au venit in iuliu 1872 cu candidati de ai loru, cu sè ii aléga oménii nsosri?“ — Astfelu intrăba cu indignatiune si superare — unulu in „Gaz. Tr.“

Am procopsitu!

Sciti — cine sunt acei „ungureni“ cari mai si scimu noi, la a cui initiativa, s'au adus in combinatiune ca de candidati, pre cătu ni este nôa co noscutu, unulu in Hatieg, ér altul in Alba-Julia? — Duoi Mociionesci.

Ei bine: aceea, că cine propriamente ii-a adus in combinatiune, nu scimu genuimente; dar — atât'a am fi crediutu, că in lumea romana — nu pôte sè fie capu asită de batucit, carele sè nu pricépa caus'a, pentru care s'a facutu acea combinatiune.

Ore — cei de la mam'a „Gazeta“ sè n'o pricépa acéstă? Ore intr'adeveru, sè fie de lipsa, ca — sè li-o spicămu noi? Ca sè dămu respunsu la intrebarea ce ni adresă?

Apoi de, sè vi-o spicămu, precum o meritati:

A fost — să-ii aléga pre domnii Mociionesci, „omenii Duștre — la Diet'a ungurescă“ pentru ca astfelu sè devina prin sprințul vestru in favorabil'a pusătire, d'a lăud căto 5 fl. 25 cr. diurne pe fie-care dia, si — d'a vi vindu autonomia — domnilor magiari — pentru vre unu postu grasu!

Ce sè mai facem secrete; éca-vi caus'a! Asiă dara, că ve sentiti pe de plin satisfacti, căci — n'au reesit, si că — onoreea intelligentie proprie vi-a remasă întrăga, si incréderea nescirbata catra „cei-ce la 1848/9 au escapat de glontiu si de furci — numai ca prin uroschiul acului!“

Dar — lasămu glum'a si iron'a si — éta spunem, ca sè se scie, si vom dovedi-o din tóta istoria trecutului că:

*Politica separatistica, ce o predica „Gaz. Tr.“ este tocmai aceea, carea sute de ani a tienutu pre Romani, pe majoritatea cea mare a tierii, totu uneleti si *sclavi straini* — in vechiul loru pamant. Vreti s'o mai continuati? Ei bine, sè fiti convinsu despre recunoștiu a celor de la petere; inea — diosu cu *masc'a*! —*

Budapestă in 29 ian. n. 1875.
Scriseram in urul precedinte — dupa inșinuitări telegrafice, despre grandișa primire de popor a generalului Garibaldi in Roma. Astazi, dupa informatiuni directe avemu să adaugem, că — numerulu multime din Roma si prejurii, carea esise spre intempiarea adoratului șope, dupa tóte pretiuriile — trecea nu peste 20, ci peste 200 de mii de insi; ér intusismulu si urările de bucuria, ce se manifestara la acea ocasiune, asiă se dice că nu s'au mai vediu in lume!

Apoi — Regele Emanuele I'a salutat la sosire nu numai prin dôue companii de para, ci si print'uu adjutante alu seu; municipalitatea urbei eterne prin sindicul seu in fruntea unei deputatiuni, oferindu-i o trasura si unu cortelu liberu intr'unu palat elegant, — cea-ce insa Garibaldi n'a primiu; — ér numerulu corporatiunilor si reuniiilor, ce se infacisaseră cu stîndartele si insemnele loru si cu choruri si bande muzicali, precum ni se scrie, er à infinitu!

De aceea noi am disu, că — este unu ne-adeveru mare, cea-ce respandescu despotii si insielatii popóraloru despre popóra, ca cum acestea ar fi nemultiamitorie cătra binefacatorii loru. Nu, poporale nu sunt nemultiamitorie, dar multiamireloru nu se cuprinde in secatura de cavalerie si ranguri cu title vane, nici in bani, jàfuiti de la altii, ei — in *stima si iubire*, stima si iubire adeverata, genuina, nu ea oea comandata de domni si asiă dara expresa de nevoia.

Aci jace diferintă intre primirile si manifestările de onore din oficiu, alo domnilor, si intre cele spontane, din anima, ale poporului multiamitoriu.

Budapestă, in 29 ian. n. 1875.

Nu trecura bine nici dôue luni de dile, de candu in cas'a magnatilor a Dietei ungurescă, o persoană se distingea prin atacurile ei in contra nationalitatilor si limbelor loru, se distingea print'uu focu infuriat magiaru, carele apucă si rapiu cu sine pre celealte spirite — mai slabutie, in cătu vocea moderatiunei — nu se mai poate audi.

Contele Keglevich Béla — era acea persoană; elu, acestu ilustru domnul a fost, carele ucise pre romanii din Transilvania, dupa receptul baronelui Kemény Gábor, prin modificarea §-lui 5 din legea electorale si statorarea unui censu, intrebu si incinctu, casă celu din Uugaria.

Totu elu fù, carele in legea pentru noțiunile publice, atâtua maltrată si terorizată pregăvernii si pre osialalti domni, pana era gata sè decretedie de dreptu — eschiderea limbii romane din ori-ce actu de dreptu.

Ei bine; noi cari aveam norocire a cunoscere mai d'aprópe pre dlu c. Keglevich Béla si i sciamu spiritul — nimicu mai pucinu de cătu siovisticu, — noi nu ni poteam explică — selbatea furia a sa — facia de nationalitate, ci — atât'a numai trebuia sè presupunem, că — o causa secreta trebue sè fie la medilocu.

Este lucru experimentat, că toti contrarii furiati ai nationalitatilor — sunt condusi de cutare causa secreta, fie aceea in capu, fie in anima, fie chiar numai in — punga.

De trei dîle incoci, foile Budapestei in aduca scirea, că — dlu c. Keglevich Béla a carelein dominică trecuta petrecut in mare desfătare la picnicul damelor din Aristocratie, luni se căra pona la Viena, ér apoi martii său mercuri trecu in Elveția, lasandu aici dupa sine sute de mii de detorii si pe o multime de amici ai sei ingagiați pona la gătu!

Se scia, că acestu domnu, la 1851 a primi o avere de 50,000 jugere de pamant dar mereu a prepadit totu si — astazi — la insasi cererea sa, s'a deschis concursu asupra overii sale.

Acuma pricepem, pentru care causa voia elu să mancă pre nemagiari! Am diso, si — repetim că, toti contrarii de moarte ai națiunii noastre — trebuie sè stă in ceva legatura cu criminalitatea —

Matiti'a serbescă si — admonitiunile catra noi!

Au Serbiei de sub corona ungurescă o societate literară, cu scopu d'a inaintă cultură nationale prin stipendia si respandirea de cărti bune si premiarea de autori in limbă loru, care societate, intemeiată inca mai naîntă de 1848 si reorganizată apoi sub absolutism si sub provisoriu, dispune de mai multe fundații, ce impreuna ajungu valoarea de peste diumetate de millionu fl. Acéstă este „Matica serbă.“

Acéstă societate, ce la inceputu se aflată in Pestă, mai târziu cu aproba guvernului să a mutat la Neoplanta; de ora-ce, inpuçinându-se tare nrulu intelectuală natională in Pestă, ér majoritatea, său chiar totalitatea membrilor ei afandu-se diosu in popor, — aici in capitală tierii devenise ne mai practicabile, ne mai posibile de a-si împlini chiamarea.

Destulu că in timpul mai nou, de candu tóte au inceputu a genă si nelinisci pre cei dela potere, tóte căte li se vedu a fi spre folosulu cutării nationalitatii nemagiare, — acéstă societate deveni obiectul de desclinită atențiune a nălțului guvernui magiaru, care atențiune dede indemnă unei miserabili denunțări din partea chiar a cassariului acelei societăți, — denunțării in acea privință, că — fondurile se manipulă reu si ar fi parte mai mare — déjà mancate, ér veniturile s'ar folosi spre scopuri politice, etc. etc. de unde apoi in data urmă intrenirea guvernului si se dispusera măsuri aspre de investigație si secesare, pana si procedere criminale, cari insa — nu potura constată, de cătu că chiar cassariul a fost unu omu foradelege!

Dar — poterii guverniali i-a ajunsu denunțării, pentru ca sè nu mai lasă cauza din mana si — mai antau de tóte sè decretedie remutarea societății la Budapestă. Firesc; căci acéstă este mesură cea mai simplă si nevinovată, pentru d'a omorii in modul, la facia de totu legal, o societate cu totu cu scopurile ei!

Se mai recere numai, ca sè se intrănesca adunarea generale si — ori sè se acomode, ori sè se opuna ordinatiunii guvernului.

Atâtă despre atacată — prin intriga și sila — societatea serbescă de cultură națională. Si acum — éta ce semne ni se facu noi.

Dejă nainte cu căteva septembrie primirăm din *Neoplante*, curențu după aceea — din *Temesiora* epistole, cari — descoperindu-ni netrebnici a pretestului ce s'a manifestat în caușa Matitiei serbesci si positiv'a tendinție ce s'a constatat de susu, ne avisédia, ca să fimu preparati, cătu mai curențu a vedé și la noi punendu-se in lucrare asemenea măsuri guverniale.

Muturismu, că candu cetirămu acestea prevestiri, nu poturamu a ni suprime unu risu amaru, cu eschiamatiunea: „*Dar ce să mai caute la noi astfelii de măsuri, candu noi le-am preventu de multu, ucidiendu-ni noi insine Asociatiunea pentru cultură națională din Aradu?*“

Mai socotindu-ne nititelu, incepuramă a ne teme — pentru *Asociatiunea transilvana*, si — nu negămu, că remaserau cu frică in spate; nici că ne sciamu altfelii mangaiă, de cătu ou — acurată si corectă administrare publică a acelei Asociatiuni, precum si cu aceea, că amicii cari ne avisau la pericolu, nu poteau să aiba in vedere acelui institutu din Sibiu, căci — despre acel'a nici nu sciau că essiste.

Cele-ce ni se descoperira mai alalta-ieri din Aradu, de la locu competinte, ne facu a crede, că să lucra cu totulu de alt'a, — de *fondurile noastre bis. scol. comune dieceselor din Aradu și Caransebesiu*. In privintă administratiunei acesoră a naltulu guvernui magiaru — să fie primitu denunciari si să fie apucatu a ave mari scrupuli!

Ni se ascură, că — ingerinti'a i este securu imminente.

Ei bine; dreptul de *suprema inspectiune si controla* — luare; esserciedie-si-lu cu tota rigore! Acăstă noi — chiar dörimu, si — luăm in nume de reu stepanirei, că si pana acumă nu s'a servit de acestu dreptu, nu si-a implinitu acestu oficiu.

Pre noi — nu ne genédia de feliu dreptulu legalu alu guvernului, noi — numai de abusuri ne temem, numai in contra acestora ne vom ingrađi si aperă. —

Atâtă — pentru asta data in acestu obiectu. —

Dietă Ungariei.

In *Siedintă de miercuri la 26 l. c.* in cas'a representativa, după cele formali si după unele interpellatiuni — cari se comunicara cu concernintii ministri — se incepă desbaterea asupra bugetului pro 1875.

Referintele comisiiunii finantiale br. *Béla Liptay*, incredintiada că comisiiunea finantierea s'a svatuitu forte multu asupra proiectului bugetariu, cercandu intru tōte reducerea posibile a speselor si acoperirea cea mai potrivita a acestora; accentua in se că reducerile să potu enunciatu usioru in teoria, dar e forte greu a le pune in prassa, foră că să se conturbe cursulu administratiunii. Arăta apoi că regimul a facutu reducerile possibili in proiectul ce l'a presentat comisiiunii finantiale, dar totusi statul speselor este mai mare decătu in anii precedinti, cam cu 12 milione; căci in bugetul de estu-tempu au trebuitu să intre multe spese ce nu mai fura pana acilea, pr. immultirea speselor comuni, cametele după imprumutulu ultimu, spesele pentru catastru etc. Făcia cu acăsta stare, referintele intóna, că comis. finantiale a incercat inca a mai face reduceri de vr'o căteva milionă, remanendu in urma din bilantul unu deficitu ne-acoperit de 25½ milionă. Aci arăta că in acestu deficitu se cuprindu sume ce se solvescu pentru detorie de statu, garantie pentru drumuri ferate si pentru investiuni, cari tote laolaltă facu deficitulu, si cari vor să incete nu peste multu, cu densele disparendu apoi si deficitulu. Intona apoi, că reducerile facute trebue primite, daca este vorba de a restabili ecilibrul in cass'a statului. In urma se incérca a arăta, că estu tempu va să aiba statul mai multe venite, si anume: in urmă coregerii catastrului, apoi din o controla mai strictă a venitelor din tabacu, din reducerea probavera a speselor comuni, din revisiunea convențiunii comerciale cu Austria, din rezolvarea cestiunii de a redică bancă naționale magiara etc. Din tōte acestea se încordă a conchide, că venitile vor fi mai mari estu-

tempu, ér daca ele nu vor ajunge pentru a restabili ecilibrul in cass'a statului, atunci trebuie de a recurge la sacrificiul ce are de a-lu aduce natuinea!

Astfelui recomanda primirea proiectului de bugetu ca baza la desbaterea speciale.

C. Ghičy, luandu cuventul, accentua că deficitulu ce este de 25, 495.000 fl. se poate acoperi din cele 32 mil. ce sunt la disputetiune inca din ultimulu imprumutu, si inca din acestea ar mai remané pentru anul viitoru siepte milioane, la cari s'ar mai adauge inca 7 ce se dedera in dec. a. t. ca anticipatiuni pentru a. c. Astu-feliu constata că la inceputul anului viitoru se mai fie 14 mill. după ce din raporturile oficiale s'a incredintat, că venitul preliminate a. c. au să si incurga, si asiā nu e tema, că dōra cass'a statului n'ar poté solvî cele curenti in decursul anului. Aci inse vino G. si intóna, că — după ce in anul curinti va să pote solvî cass'a statului tōte cele curinti — trebuie ingrigit ca să pote solvî si in anul viitoru si anume in primulu patrariu alu anului 1876, candu de comunu dările nu pré incurgu regulatu.

Elu areta aci că numai lun'a ianuariu recere o suma de 18 mil. apoi accentua că ar mai trebui să se preveda si acoperirea deficitului ivindu in anul viitoru. De aci constata, că cu cele 14 mill. — ce ar fi la finea anului 1875 — nu se poate astepta anul 1876, foră ca să nu fie espusa cass'a statului de a nu poté solvî cele curinti.

Ghičy se apuca apoi si scarmena tōte prospetele de venituri. Elu atătu din economisarea de la spesele comune, cătu si din revisiunea convențiunilor comerciali, rezolvarea cestiunii bancei, regularea valutei, etc. aștepta multu ajutoriu pentru cass'a statului; accentua in se că pentru a ajunge la aceste venite trebuie unu tempu indolungat si liberu de ingrigiri de a te dechiara nesolvente. Astu-feliu intre imprejurările de astadi, uniculu spediente lu-afă elu in a acoperi o parte a deficitului prin i m p r u m u t u, ér cealalta prin d a r i n ó u e. Aci arăta, că 12 milioane doresce să se acopera din imprumutu, ér cealalte din dările, căci prin proiectele de dare presentate pana acu spera a intră in cass'a statului inca 5 mill. apoi cealalte 8 mil. doresce a se acoperi prin introducerea dările generali din vinituri, asupra carora si presenta unu proiectu.

Vorbitorul este in credintă, că dările cele noue le poate suportă tier'a, căci ele cadu mai multu asupra clăsilor mai avute din poporatiune. Astu-feliu rōga Cas'a, ca să primește raportele, atătu a comisiiunii finantiale, cătu si a celei pentru dările.

P. Móricz premintiendu, că — după ce din cass'a statului s'a spesatu pan' acu mai multu de cătu trebul, si asiā s'a produsu disordine in bilantul si sa ruinatu creditul tierii — pentru restabilirea ecilibrului este de lipsa a portă grija: 1) de a face reduceri mai mari; 2) de a mediloaf venite mai multe, foră a fi ingreunat in se prin acestea poporulu; 3) de a cercă introducerea de dările noue numai candu se va vedé, că prin primele doue operatiuni nu s'ar poté restabili ecilibrul; si 4) de a contracta unu imprumutu candu tōte cele trei operatiuni nu ar scôte cass'a statului din disordinea, in care este; acestu imprumutu in se ajute presintele, dar să nu ruinedie viitorulu.

Arăta de aci prin cifre că in spese se potu face reduceri considerabili, ca la cinci milioane, pr. in sistem'a de aperare a tierii, in administrarea centrale, in justitia, in corpulu inspectorilor scolari etc.

Vine apoi si accentua, că venite noue se potu ajunge prin introducerea unei dările de copone pentru obligatiunile de dessarcinarea pamantului, precum si prin deslegarea regalelor in forma de obligatiuni municipali, — prin cari tōte s'ar crea pretiuri cam de 150—160 de mil. pentru cass'a statului.

In urma mai accentua, că s'ar poté ajunge venite pentru statu prin redicarea bancei, prin revisiunea convențiunilor comerciali, prin reducerea speselor comuni, prin introducerea dările domesticale etc.

Vorbitorul se dechiara in fine, că — după ce regimul actualu nu are unu atare programu, ci ambla să restabilește ecilibrul in cass'a statului numai prin apesarea poporului cu dările noue — elu nu poate primi proiectul de pe tapetu nici de basse la desbaterea speciale.

A. Bujanovics primeșce proiectule la desbatere speciale, căci vede intenționul bune ale regimului si crede in puterea poporului de a pote suportă dările noue.

Acăstă declaratiune o face pre langa rogarea, ca regimul să pasăsească cu unu programu, care să fie destulă garantie pentru restabilirea duravera a ecilibrului in cass'a statului, mai adauge apoi condițiunea, că dările noue să fie numai provisorie, si de aceea chiară.

G. Pechy se pronuncia contra proiectului, căci regimul n'a pornit pe calea cea adeverata si potrivita intru a restabili economia finantiale a tierii, ci lucra ne-interruptu la ingroparea viitorului patriei. —

Siedintă se redica la 2 ore.

Joi, in 27 l. c. s'a continuat desbaterea generale asupra proiectului de bugetu. Pana aci s'au inseris la cuventu peste 60 de deputati.

Primulu vorbitoru e E. Zedényi. Elu premite că teoriile despre statu nu se potu aplica in totu locul si tempulu cu aceiasi succesi; de aci arăta că ideia de centralizare este aceea carea a despoiatu poporul Ungariei de tōte traditiunile si aplecările sale autonome, l'a subjugat unui birocratismu scumpu, si prin asta l'a adus la sépa de lemn. In urmă a acestor condamna pe iniciatori si apoi trece la cestiunea bugetului. Aci arăta, că economia cea rea cu bunurile statului este o causa principale a ruinei finanziare de astazi; această apoi că — de si inceputul nu este a regimului actuale, totusi nu poate să votedie regimul actualu bugetul, căci si elu continua calea economie'se role. De aceea prezinta unu proiectu de rezolutiune: Comisiunica fiantiale să se avise, ca să revedea bugetul pro 1875 dempreuna cu regimul astăzi, in cătu deficitulu să se delature prin stergerea speselor pentru sploatarea neaducatorie de venite a minelor, ér spesele ordinari să se acopera prin venitele ordenari secure.

L. Kármán cere respingerea proiectului, căci prin elu se intentiunea sustinerei sistemelui celei ruinătore de pana aci. Facendu apoi o critica aspră asupra tuturor ministerielor de la 67 incoce, accentua, că spesele s'ar poté scări prin reducerea numerului ablegatilor, a ministerielor, a judecatelor, precum si prin redicarea unei bance nationale magiare si prin croirea unei politice comerciale mai sanetose. Inchia ia deci sustinendu, că numai unui regim, condus de atari intentiuni, va să votedie bugetu.

F. Pulcsik arunca mai antaiu unele priviri asupra cauzelor, cari produsera tristă stare de astadi a tierii. Dupa aceea accentua că in anul trecutu a fost primulu casu, candu de la 67 in coce s'a ivit unu deficitu, pentru a cărui acoperire nu se luasera nici decătu măsuri preingrijitoare, de aceea densul se dechiara că voiesce a sprințini proiectele de dare ale regimului, nascutu in urmă crisei din anul trecutu, căci acestu regim a luat asupra-si restabilirea ecilibrului in cass'a statului si pentru acestu scopu a contractat unu imprumutu, ér tier'a trebue acu să sprințește guvernul pentru ca să pota acesta a-si tienă cuventul facia de creditori, de a areta adeca, cumca tier'a nostra e solida si candu se cere, scie să aduca si sacrificie.

Facia cu acestea in se reflectă regimul, că i ia in nume de reu, deorace se lassa condus, in locu să conduca elu; de aceea doresce ca regimul să pasăsească mai energic in rezolvarea cestiunii ce a luat o asupra-si anulu trecutu.

In urma face atentii pe opositiunali, că să nu calcule pe destramarea partitei guvernamentale, de ora ce tōte nuantile acestei partite, candu e vorba de a fi atacate de opozitie, pentru a li se nimici basea essintătiei — atunci ele tote sunt unu corpu si unu sufletu. Apoi se apuca a face complimente deosebitilor capi ai nuantelor din partit'a guvernamentale, si inchiaia, că este ne-potrivit a crede in o coalitiune a partitelor opositiunali din principiu; de aceea recomanda unire tutoror elementelor desbămate ale pertitei guvernamentale, pentru a se poté realiză reformele ce se intentiunea.

Mai vorbi inca B. Mariassy si anume contra proiectului de sub intrebare, si apoi se redică siedintă. —

La economia poporale.

Fizesiu, cotulu Carasiu, 1875.

Este de comunu cunoscutu, că pe poporul nostru, afara de dările cele mari si cari de dia ce merge totu se mai urca, lu-mai apesa si unele spese inseminate, cari provin din sustinerea unor datine si resp. ceremonii ne mai corespondintorie timpului, in care traimus. —

Reulu insa si mai periculosu si ruinatoriu de averea poporului romanu, si care in cătu mi-e cunoscutu se estinde peste toti Romanii din intregul Banat-temesianu este, că economul romanu, de si sergitoriu, totusi nu părtă economia mai ratinal minte, buna ora ca economul germanu; elu nu calculă nici acea, — că: *căte bucate i trebuie familiei sale la unu anu*, — ci ori cătă de buna recolta să aiba, elu totusi in căteva luni — *nare bucate nici pentru trebuintă a casei sale*! Tatalu de familie duce productele la tergu spre a-le vinde, ca din pretiul acelora să-si pătă impăcă dările si provedă famili'a cu cele necesari; era celialalti membrii din familia, mam'a, făt'a, nor'a si feciorulu, cătă unul ori mai multi in contilegere, pe intrucătute duc bucate la diupanul „gracu“, botesatu său nebotesatu, din comună si le dau po nemic'a, pe-ori-ce li se imbia, căci acasa nu cutădă a le mai duce. Si ore pe ce intrebă intăidia ei acesti bani? — pe unu lussu si erasi lussu, pe unu lussu nebunu, pe nisice netrenici găle, cari si la poporul nostru tieranu s'au incubat in gradu inspaimantatoriu.

Acuma, după in modulu acestă s'au gatatu bucatele, merge ér la diupanul si ia imprumutu; acel'a i dă din cele ramase sub ciuru, căci pe cele bune li-a vendutu la piatia, — si după aceste bucate slabe trebuie să platescă perante indieci, metiu la metiu si mai multu. —

Indată ce sosescă timpulu treiratului, diupanii si-cumpără cate unu calu si o teligutie, si ii vedi, că nici n'astepta ca omulu să-si mai pună in granariu grauntiele, ci le iau ei de pe aria, dicindu-i că apoi candu i se voru gătă, ér i va dă imprumutu. — Asiā s'a intemplat astăvă in comună nostra la unu economu, care nici nu gătase bine de ciuruitu si de odata se aratara vr'o 6 diupani la ari'a sa si mai că eră să se incaiere intre sine, voindu fie-care mai antaiu a-si implé sacii si asiā bietului economu din vr'o 60 de metii, ramaseră 5 meti de grău, ne-avendu nici cu ce a-si plăti darea.

Trebue deci de locu să incépe ér a imprumută grău pentru sementia, apoi pentru mancare, si asiā să lucre ér numai pentru alii, si muncă lui si averea lui nu i dă — firescă — nici pane de ajunsu.

Candu apoi mai dău de elu si atari spese, d. e. de vr'o nunta, mōrte si alte asemenea intemplări, ne mai avendu altu medilocu, elu cauta a-si vinde mosior'a. Devine calicu.

Vedindu intilegintă din comună nostra, care — spre onoreea ei fie disu, totu deaun'a a statu si sătă in contilegere intre sine, ingrijindu-se totdeaun'a pentru binele si inaintarea poporului, — vadiendu că reulu acestă se latiesce totu mai tare, in cătu ne-punendu-i-se ore-cum pedeca, multu in diece ani, ni-va ruină de totu poporulu, inca din anul trecutu s'au pusu si a inceputu seriosu a cugetă si a studiat in privintă acăstă imprejurările, tienendu mai de multe ori conferintie intre sine, pana ce a venitul la ideia: *d'a infinitid o Reuniune*, cum am dice, *o banca de bucate*, din care apoi cu perante moderate să imprumute pe cei lipsiti, să-i imprumute cu bucate bune si sanetose.

In lună trecută s'a tienutu prim'a adunare mai inseminate de poporu, unde intilegintă a desfășurandu scopulu si parerile, si arendându pericolul, la care trebue să duca pe popor imprumute ca cele mai susu atinse, esti cu propunerea că: *voiesce cu ajutoriul poporului să infinitid o reunire pentru unu fond de bucate*, la care singurătatea să se potă face *actionari*, de unde apoi candu voru imprumută voru capătă bucate sanetose, cu perante mai mici, ér loru li voru si spre folosu.

Propunerea a facutu cea mai buna impresiune; deci s'a alesu o comisiune de 5 insi pentru compunerea de statute, otarindu-se, ca o actiune să conste *unu metiu de grău, unu metiu de cucurudiu si unulu de ovesu*, si ca unu actiunari să nu pota cuprinde mai multu de

Publicațiuni tacsabili.

Coneursu

Pentru statuinea invetitorășca din comună Sudriasiu-Jupani, protopopiatul Fagetului, se scrie concursu cu terminulu de siese sieptemani dela primă publicare in „Albina.” —

Emolumentele sunt: 120 fl. v. a. in bani; 15 metri de grâu, 15 metri de cucurudui; 100 lb. de lardu; 100 lb. sare; 15 lb. lumini; 10 orgie de lemn; 20 jugere de lăvă și 1 jugere de gradina, cu cartiru liberu.

Deci doritorii de a ocupă acestu postu invetatorescu, recursele loru, instruite in sensul statutului organicu si adresate sindului parochiale — să le subșterne domnului protopopu Atanasiu Ioanoviciu in Faget Sudriasi-Jupani, 3/15 ianuarie 1875.

In coțilegere cu dlu protopopu tractualu. — 3—3 Comitetulu parochialu.

Concursu

Pentru parochia gr. orientale romana din comună Ciuchiciu, — din protopresviteratul Bisericii-albe, care parochia devine vacante prin reposarea parocului Iosifu Lintia, se deschide concursu cu acea observare, că in 16 febr. 1875 după calendarul vechi, se va tienă alegera.

Emolumentele sunt: una sessiune parochială, birulu legiuțu, si stolă usuată de pana acuma, dela 140 de case; — si de ora ce parochia acesei si are capelanul seu, alesulu parochu va avea să dea in totu casulu 1/3 parte capelanului de pona acuma din tōte veniturile parochiale.

Doritorii de a ocupă această parochia au a-si tramite recursele loru, instruite cu toate documentele prescrise in statutulu org. bis. si adresate comitetului parochialu gr. orientale din Ciuchiciu, dlu protopresbiteru Popoviciu in Iam.

Ciuchiciu in 23 dec. 1874.

In coțilegere cu Dlu protopresbiteru tractuale : 3—3 Comitetulu parochialu.

Concursu.

Pentru vacantea statuinea invetitorășca din Resita-romana, comitatul Carasius, protopresviteratul Oravitei, se deschide concursu pana in 15 ianuarie a.c.

Emolumentele sunt: 400 fl. v. a. in bani, 2 jugere de pamant, gradina pentru legume de 1/2 de jugeru, cartiru liberu cu două odăi, cuina, camera si stau.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si tramite recursele loru, instruite cu toate documentele prescrise in statutulu org. si adresate către comitetului parochialu, Domnului Profopresbiteru Iacobu Popoviciu in Oravita.

Resita-romana in 15 decembrie 1874.

Comitetulu parochialu, in contilegere cu dlu protopresbiteru tractuale. — 2—3

De mare importantia!

Dr.

Alexandru Popoviciu,

Medicul romanu dela băile lui Ercule langa Meedea, prin acesta are onore a face conoscutu P. T. Publicul romanu si Clientelei sale peste totu, cumca a deschis

„Salonu de consultare“ in Viena, Asperngasse nr. 1. in facia otelului Europa.

Densulu primește asupr'a sa — aranjarea de consulte medicale cu medicii specialiști, dintre celebritățile Vienei, după natura si gravitatea casurilor, relatiandu Professorilor essactminte despre suferințele pacientilor, pentru ca acestia, si anume Romanii străini in Viena, să nu mai fie sedusi si speculați de feluri de ciarlatani.

Pacientii neconoscatori de limba si vorbire de orientare in Viena, la locuinta sa potu avea unu internat cu totul comodu si in tōta privinta a satisfactoriu.

Intr-unu cuventu: **Dr. Alexandru Popoviciu** primește in salonulu seu a supra-si ori-ce insarcinare, ce atinge sferele medicale, precum si ingrijirea pentru internarea bolnavilor pe la institutiile de sanatate corespondatorie, s. a. s. a.

cătu 5 actiuni, deschidiendu indata una subscrive de 3000 actiuni.

Activitatea acestei intreprinderi este de totu inbururatoră; pana acumu avemu déjà 200 actiuni ocupate, si sperăm că in scurt timp se voru ocupă tōte. Amu alesu apoi o comisiune de 4 insi, pentru primirea bucateloru, si au incurșu déjà pana acuma vr'o 500 metri, dintre cele mai frumose si santește bucate.

Domineca in 8 dec. 1874, s'a tienutu adunarea generala, unde s'a desbatutu si primul statutul după cari provisorialmente are să-si începe Reuniunea nostra numai de cătu activităte.

Reuniunea porta numele: *Renniunea de bucate „Economulu“*, a romanilor ort. din Fizesu.

Dupa aceste statute provisorie, s'a organizat unu comitetu de 12 insi cu presiedinte, notariu, cassariu si controlorul.

Acum, fratilor Romani, căti patiti, ori sunteti atacati de asemenea pericolu, ca celu mai susu descrisul, déca cugetati, că este bu-na calea ce amu apucat' noi, puneti ve si voi cu totii in contilegere; preoti, invetitori, notari si alti cărturari, ce traiu intré poporu, apucati ve si — urmati-ne exemplul, pentru ca astfelii să-ni mantuim poporul de unu reu ce-lu amenintia cu perdersa si a pucinei averi ce a mostenit' dela stramosii nostrii, cari cu sangele loru seculi intregi ni-au sciut' aperă de lotri si celăi, si pe care acuma a o perde, prin necumpetul si nepesarea noastră, ar fi o mare rusine si unu peccatu de mōrt! Si fiti securi, că poporul nostru, după ce i veti areta si splică reulu celu amenintia, ve va urmă si asculta si — binecuvantă.

Martinu Tiapu, docinte la clas'a II.

Ne sentim detori,

a publică si noi, cerculariul ce dede pariente archiepiscopu si metropolitu Mironu, in diecesea Aradului, spre insciintiare despre trecrea sa la postulu si demnitatea mai nalta si ca „remasubun,” către cei pone aci pastoriti de sine.

(Atingem cu ocale, că cam print' unu analog cerculariu s'a presentat totu o data Esc. s'a credintiosilor din archidiocese.)

Cerculariul este :

Mironu,

prin indurarea lui Dumnedieu archiepiscopu diocesanu alu bisericei ortodoxe in Transilvania si metropolitu alu tuturor Romanilor greco-orientali din Ungaria si Transilvania; consiliariu intimu de statu alu Majestatei Sale cesaria si apostolico-regie. — Iubitului cleru si poporu din eparchia Aradului: *daru si pace dela Dumnedieu Tatatu si Dom-nulu nostru Isus Christosu!*

Inca nu s'a implinitu anulu, căci abia trecuta 10 luni, de candu ca nou archipastorul alu vostru, mi indreptai primele mele cuvinte către voi, iubitul cleru si poporu alu eparchiei Aradului; abia incepui lucrările mele, cu cari tindeam la binele si prosperarea vōstra; inca nu am potutu avea bucuria de a vedea celu putinu in parte, realizandu-se dorintele mele de a satisface asteptărileloru, ce le avea eparchia Aradului la alegerea mea de episcopu alu seu: si éta me astu silitu a me departă dela voi, iubitul cleru si poporu alu eparchiei Aradului; a depune sarcinile placute, ce le aveam ca archipastorul alu vostru; a parasi scaunul archierescu, cu care incederea vōstra m'a fost onorata, si a vi adresă tuturor cuvinte doiose de despartire, unu dulce durerosu „remasubun!”

Ce nici candu nu a fostu obiectulu doririlor mele; de ce in pretiului linisiei aflate in midilocul vostru — m'am ferit pana in momentulu ultimu: mi-a venit pe neasteptate.

Congresulu nostru nationalu bisericescu intrunitu la 15 octobre a. c. pentru alegerea de archiepiscopu si metropolitu, la alu doilea actu electoralu, consumat in 21 noiembrie a. c. m'a alesu pre mine, dupa normele statutului organicu, de metropolitu alu Romanilor greco-orientali din Ungaria si Transilvania; ér Majestatea Sa cesaria si apostolica-regesca, gloriosu domitoriu Rege alu nostru, cu prénalt'a resolutiune din 12 decembrie 1874,

s'a induratu pregratiosu a intari acést'a alegere.

Ne fiindu-mi iertatu a me subtrage dela sarcinile, ce mi le impune biseric'a, m'am plecatu cu devotiene crestinesca naintea proventiesi, carea in acestu modu a voită a dispune de mine; si dupa ce congresulu nostru nationalu bicericescu in diu'a de astadi m'a introdustu cu solenitate in scaunul metropolitanu, am intrat numai de cătu in scaunul metropolitanu, am intrat numai de cătu in functiunea archiepiscopu alu Transilvaniei si metropolitu alu romanilor greco-orientali din Ungaria si Transilvania, passtrandu-mi firm'a resolutiune, de a intreprinde si in acestu postu, prin congresulu organelor competenti, tōte cele posibili, spre binele santei noastre biserice pe basile institutiunilor noastre bisericesci.

Candu dar' intru in nou'a mea functiune ca archiepiscopu si etopolitu si despre acést'a ve insciintiezu: totatunci me indepartu dela voi, iubitul cleru si poporu alu eparchiei Aradului, dar duou cu mine suvenirile celea mai placute; vi lasu nestramutata mea iubire; vi o ascuru acést'a si pe viitoru, si mi-remane mangaerea: că de si me indepartu dela turm'a mea préiubită, dar legaturile noastre de iubire, comuniunea noastră de cugete si aspiratiuni, vor ramane nestramutate. Eparchia Aradului va ramane si de aci nante obiectulu osebitelor mele ingrigiri.

In celealalte ve facu cunoscutu deodata iubitilor! că pana la deplinirea scaunului episcopalui episcopescu alu eparchiei Aradului, care in diu'a de astadi devine vacante, trebuie aceste, eparchie, in sensulu §-lui 98 din statutulu organicu, le vor conduce respectivele consistorie eparchială, conformu institutiunilor bisericesci, sub privighiera, ce mi-o impunu mie, ca metropolitul provincialu, institutiunile canonice ale santei noastre biserici.

Si cu acestea dandu-ve tuturor binecuvantarea archierescă, me recomandu sancelorui vōstre rogatiuni, si ve rogu a me pasări in buna aducere-aminte

Sibiu, 15 decembrie, 1874.

Alu Vostru voitoriu de bine:

Mironu Romanulu.

Metropolitu.

Invitare.

La balulu tienendu in Lapusiu-ung. la 7 ianuarie st. n. a. c. in ospetari'a ppale, in favorul fondului bisericescu-scolasticu gr. c. a Lapusiu, la care petrecere atătu in persona, cătu si cu ajutorul benevoli, cu atătu mai vertosu sunt poftiti toti Romanii sprigintorii scopurilor filantropice, căci in acést'a regiune septentrională a Tranicii, numai prin sprigintire recipră ne potem redică la tient'a dorita naționale.

Lapusiu-Ung. 25 ian. 1875.

Antistăta biserică:

Petrus Codeu,

parochu gr. cat. si direct. scolaru.

Gavrilu Gavrilescu,

arangiatoriu.

Provocare.

Nr. 280-1874.

R. 214.

Adunarea generale a asociatiunii transilvane, tienuta la Deva in 10—11 augustu 1874, prin conclusiunea sa de sub nrulu prot. XXX, a insărcinat pre comitetulu asociatiunei, ca să procure dela toti Redactorii romani ciscarpatini, căte unu esemplarul completu din diuariile redactate de domn'a loru, său incătu aclea nu le-ar posiede, să se invite acel domn, cari posiedu esemplarul complet, să le dea pesem'a asociatiunei său gratuitu, său pre langa oreei-care remuneratiune din capitululu speselor neprevideute.

In urmarea amentitei conclusiuni, Comitetulu prin chârtia sa din 15 septembrie 1874, Nr. 214, s'a si adresat de adreptulu către Redactorii diuarielor ciscarpatine in obiectulu cestionat, dar pana in presente numai din partea unei Redactiuni, se primi respunsu, cumca adeca Redactiunea, nu posiede esemplarul disponibil din respectivul diuariu. A se vedea protocolul siedintei Comitetului din 10 noiembrie a. c. §. 134.

Deci spre a satisface mai departe si părții a dou'a din amentit'a insărcinare a decisiunii Comitetului din 15 sept. 1874 §. 114, venimus a ne adresă pr. n. acést'a in specie către toti acel domn, cari posiedu esemplarul complet din unul său mai multe dintre diuariile romane ciscarpatine, său dela prim'a aperare a acelora, său pre unu periodu de mai multi ani, cu acea frătesca rogare, că se binevoiște a ne inconsoientia in celu mai scurtu tempu, in scrieru, despre aceea, si a se declară de căsu sunt aplecati, acele ale oferă gratuitu pre sem'a asociatiunei, său pre langa ore care remuneratiune, in casulu din urma indegitându totu odata si cuantul acelui remuneratiuni.

Dela Comitetulu asociatiunei transilvane.

Sibiu in 20 dec. 1884.

Ioane Rusu mp. **Iacobu Bologu mp.**

Secret. II.

V. Presedinte.

—

3—3

Comitetulu parochialu.

—

Concursu

Pentru parochia gr. orientale romana din comună Ciuchiciu, — din protopresviteratul Bisericii-albe, care parochia devine vacante prin reposarea parocului Iosifu Lintia, se deschide concursu cu acea observare,

că in 16 febr. 1875 după calendarul vechi, se va tienă alegera.

Emolumentele sunt: una sessiune parochială, birulu legiuțu, si stolă usuată de pana acuma, dela 140 de case; — si de ora ce parochia acesei si are capelanul seu, alesulu parochu va avea să dea in totu casulu 1/3 parte capelanului de pona acuma din tōte veniturile parochiale.

Doritorii de a ocupă această parochia au a-si tramite recursele loru, instruite cu toate documentele prescrise in statutulu org. bis.

si adresate comitetului parochialu gr. orientale din Ciuchiciu, dlu protopresbiteru Popoviciu in Iam.

Ciuchiciu in 23 dec. 1874.

In coțilegere cu Dlu protopresbiteru tractuale :

3—3

Comitetulu parochialu.

—

Concursu.

Pentru parochia gr. orientale romana din comună Ciuchiciu, — din protopresviteratul Bisericii-albe, care parochia devine vacante prin reposarea parocului Iosifu Lintia, se deschide concursu cu acea observare,

că in 16 febr. 1875 după calendarul vechi, se va tienă alegera.

Emolumentele sunt: una sessiune parochială, birulu legiuțu, si stolă usuată de pana acuma, dela 140 de case; — si de ora ce parochia acesei si are capelanul seu, alesulu parochu va avea să dea in totu casulu 1/3 parte capelanului de pona acuma din tōte veniturile parochiale.

Doritorii de a ocupă această parochia au a-si tramite recusele loru, instruite cu toate documentele prescrise in statutulu org. bis.